

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Petru Moraru, Nadejda Toma,

a judecat, fără citarea părților recursul ordinar declarat de avocata Bodean Ina în numele inculpatului Văraru Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui

Văraru Radu Iachim,

născut la 20 august 1979, originar și domiciliat în r-nul Hîncești, s. Nemțeni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 03 decembrie 2014 - pînă la 23 aprilie 2015 (instanța de fond);*
- 2. de la 02 iunie 2015 - pînă la 19 octombrie 2015 (instanța de apel);*
- 3. de la 20 ianuarie 2016 – pînă la 24 mai 2016 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 23 aprilie 2015, Văraru Radu a fost achitat de sub învinuirea în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Văraru Radu este învinuit de faptul că la data de 22 septembrie 2014, aproximativ la ora 17²⁰, acționînd intenționat, cu scopul de a se deplasa ilegal din Republica Moldova în România, eludînd controlul de frontieră prin ocolirea punctului de trecere a FS „Leușeni”, fără autorizația colaboratorilor poliției de frontieră și fără pașaportul stabilit, a traversat frontiera de stat a R. Moldova spre România, peste rîul Prut în înot, în apropierea semnelui de frontieră 1128, pe direcția s. Bălăurești MD – Gura Bohotin ROU, încălcînd modul și ordinea de trecere a frontierei de stat.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Văraru R. să fie condamnat în baza art. 362 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 200 unități convenționale.

A indicat că instanța de fond nu a ținut cont de probele examinate în ședință, evitând de a lua în considerație declarațiile martorilor Fosa I. și Țîcu S. care indică direct la inculpat ca persoană care a trecut ilegal frontiera de stat.

Prin urmare, au fost aduse probe concludente că inculpatul a comis infracțiunea de trecere ilegală a frontierei de stat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2015, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința contestată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Văraru Radu a fost condamnat în baza art. 362 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 150 unități convenționale.

5. Instanța de apel a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii de trecerea ilegală a frontierei de stat, invocate în rechizitoriu și a conchis că instanța de fond a dat o apreciere greșită și eronată probelor administrate, pronunțând o sentință de achitare.

Vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate se dovedește prin următoarele probe: - declarațiile martorilor Fosa I., Țîcu S., - procesele-verbale de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii și de cercetare în comun din 22.09.2014 cu anexa foto-tabel, - procesul-verbal de predare-primire a persoanei.

Prin urmare s-a constatat că în cadrul instanței de fond inculpatul nu a negat faptul că a trecut de semnul 1128, declarând că la rugămintea vecinului său Mardari V. a dorit să-i întoarcă gâștile care înotau pe râul Prut.

Declarațiile inculpatului sunt confirmate și prin depozițiile martorilor care atestă că de la colaboratorii poliției de frontieră români au aflat în momentul predării-primirii persoanei, că Văraru R. a fost reținut din cauza trecerii ilegale a frontierei de stat a RM dorind să întoarcă gâștile care înotau pe râul Prut.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar avocata Bodean I. în numele inculpatului, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei

contestate cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului a menționat că, instanța de apel, judecând cauza și verificând probele nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, dând o apreciere greșită probelor, fără a stabili corect aspectele de fapt și de drept, concluzionând vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, instanța eronat a constatat că fapta săvârșită de Văraru R. întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) CP, deoarece în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă a infracțiunii.

Trecerea ilegală a frontierei de stat este manifestată prin intenție directă, deoarece făptuitorul înțelege că prin acțiunile sale trece ilegal frontiera de stat și dorește săvârșirea acestor infracțiuni.

În speță, atât în cadrul cercetării judecătorești, în instanța de fond, cât și cea de apel, s-a stabilit că motivul pentru care inculpatul a intrat în râul Prut a fost acela de a întoarce găștele, aflate pe râu. Cele descrise, a fost relatat de către Văraru R. atât în cadrul audierii imediate după predarea autorităților române, cât și ulterior. Prin urmare, inculpatul a făcut aceleași declarații fără a fi modificată versiunea înaintată.

Mai mult că aceste declarații coroborează cu cele ale martorului Mardari V. Martorii acuzării Fosa I. și Țîcu S. la fel, au confirmat că inculpatul a intrat în apele râului Prut pentru a scoate păsările vecinului.

Un aspect important, relatat în cadrul ședinței instanței de apel atât de către inculpat, cât și de martorii acuzării este faptul că inculpatul nu intenționat a traversat frontiera de stat, deoarece înainte de a intra în apele râului Prut, s-a dezbrăcat lăsându-și hainele pe mal. Însă, instanța de apel, verificând probatoriul administrat nu a supus analizei această circumstanță, lăsînd-o fără apreciere.

La fel, nu au fost supuse analizei și declarațiile inculpatului, confirmate de către martorul Mardari V. precum că Văraru R. a fost dus de curenții de apă aproape de malul românesc, într-o cotitură a fluviului, în timp ce înota cu scopul de a întoarce păsările și a ieșit din apă la solicitarea reprezentanților Poliției de Frontieră a statului român, care i-au comunicat că a traversat frontiera de stat.

Instanța de apel nu a motivat care ar fi motivul și scopul de trecere ilegală a frontierei de stat de către inculpat. Cu atât mai mult, în decizia

atacată nu este demonstrată prezența în acțiunile inculpatului a laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, considerându-l inadmisibil, deoarece recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Instanța de apel, examinând cauza, just a reținut starea de fapt și de drept, corect încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 362 alin. (1) Cod penal.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit textului recursului declarat de avocata Bodean I. în numele inculpatului Văraru R., aceasta invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci *cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Colegiul penal constată că, motivul invocat de recurentă nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilită eroarea de drept invocată de autor.

Însă, în raport cu textul hotărîrii contestate, se relevă că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, celor recercetate în cadrul ședinței instanței de apel, probelor noi invocate de partea apărării și conform materialelor din dosar, ajungînd la concluzia că sentința atacată urmează a fi casată și pronunțată o nouă hotărîre în privința inculpatului.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Văraru R. în baza art. 362 alin. (1) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Necățînd la faptul că, inculpatul Văraru R. vina nu a recunoscut-o, instanța de apel a constatat că vinovăția acestuia pe deplin a fost dovedită prin: - *declarațiile martorului Fosa I.*, care a relatat că el fiind angajat al Departamentului Poliției de Frontieră RM, în luna septembrie 2014, a fost informat de către reprezentanții de pază a Sectorului Poliției de Frontieră Răducăneni, România, precum că pe limitele semnului de frontieră 1128-1129, a fost reținută o persoană de gen masculin, cetățean al R. Moldova, care a fost identificată, acesta fiind Văraru R.. Tot reprezentanții de pază al României i-au comunicat că reținerea a avut loc în legătură cu faptul că persoana respectivă a dorit să întoarcă găștile. În aceeași zi, spre seară, a avut întrevederea cu reprezentanții statului vecin în or. Ungheni, pe podul cu calea ferată din or. Ungheni, unde, a avut loc primirea-predarea persoanei reținute, care era inculpatul, transmis ulterior colaboratorilor organului de urmărire penală. Văraru R. nu avea careva acte asupra sa. Din discuția cu ultimul, acesta i-a spus că a dorit să întoarcă găștile de pe Prut. Cunoaște că frontiera era depășită. Nu cunoaște dacă inculpatul era îmbrăcat, însă din spusele reprezentanților de pază al statului vecin Văraru R. era dezbrăcat; - *declarațiile martorului Țîcu S.*, care a explicat că este angajat în calitate de ofițer de investigații al Departamentului Poliției de Frontieră a RM. Într-o zi, fiind la serviciu, a fost anunțat de către unitatea de gardă a Direcției Regionale Vest că pe direcția semnului de frontieră 1127, a avut loc o trecere ilegală a frontierei de stat. Ieșind la fața locului cu șeful de sector Fosa I. au verificat malul pe direcția semnului dat. Nu își aduce aminte dacă au fost găsite careva urme. Ulterior, a fost anunțat că va avea loc predarea-primirea persoanei reținute în or. Ungheni, la podul de cale ferată. Au mers împreună cu Fosa I., iar colaboratorii poliției de frontieră a României au venit cu Văraru R. Discuțînd, ultimii i-au spus că Văraru R. s-a dus în apă pentru a scoate păsările (găștile) vecinului său. Nu cunoaște cum inculpatul s-a aflat pe malul român unde a fost reținut. În perimetrul verificat de el, este o cotitură a râului. Nu ține minte ca colaboratorii români să-i fi spus că au văzut păsările. Văraru R. i-a

comunicat că în apă a fost dus de curenți, din care motiv a fost și reținut; - *procesul-verbal de cercetare în comun din 22.09.2014 cu anexa foto-tabel*; - *procesul-verbal de predare-primire a persoanei*, potrivit căreia de către partea română a fost transmis cet. Văraru R.

Probele prezentate în sprijinul învinuirii, care au fost verificate și cercetate în cadrul examinării cauzei de către instanța de apel, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului Văraru R. în săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul reține că avocata Bodean I. în numele inculpatului în recursul declarat critică aprecierea de către instanța de apel a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de judecată, analizând circumstanțele cauzei, corect a conchis că, instanța de fond greșit a constatat că în materialele cauzei nu se conțin probe care ar demonstra comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal, concluzionând achitarea lui Văraru R. din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

Inculpatul nu a negat faptul că a trecut de semnul 1128, el a comunicat că la rugămintea vecinului său Mardari a dorit să-i întoarcă gâștile care înotau pe râul Prut.

Depozițiile lui Văraru R. se confirmă și prin declarațiile martorilor acuzării Fosa I. și Țîcu S. care au confirmat că în momentul predării-primirii lui Văraru R. de la colaboratorii poliției de frontieră români au aflat că acesta a fost reținut deoarece a trecut ilegal frontiera de stat al R. Moldova dorind să întoarcă gâștile care înotau pe râul Prut.

Acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în prevederile art. 362

alin. (1) Cod penal – *trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova prin eludarea sau sustragerea de la controlul efectuat la trecerea acesteia.*

Colegiul penal reține, că în speță din cumulul de probe menționate este prezentă latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 362 alin. (1) Cod penal în acțiunile inculpatului, ce constă în: - fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de trecere a frontierei de stat a Republicii Moldova și metoda de săvârșire a infracțiunii: - eludarea controlului de frontieră, - tăinuirea de controlul de frontieră, locul săvârșirii infracțiunii fiind frontiera de stat a Republicii Moldova.

Prin *trecere a frontierei de stat a Republicii Moldova*, se înțelege intrarea făptuitorului pe / ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova.

Prin *eludarea controlului de frontieră* se are în vedere intrarea sau ieșirea din Republica Moldova prin alte locuri decât cele destinate pentru aceasta.

Prin *tăinuirea de controlul de frontieră* se înțelege neprezentarea pentru controlul de frontieră a persoanelor care trec peste frontiera de stat a Republicii Moldova.

Metoda de săvârșire a infracțiunii este necesară la aplicarea răspunderii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362 Cod penal.

În afară de metoda de săvârșire a infracțiunii, locul săvârșirii infracțiunii este un semn obligatoriu al laturii obiective a infracțiunii nominalizate.

Infracțiunea prevăzută la art. 362 Cod penal este o infracțiunea formală care se consideră consumată din momentul trecerii frontierei de stat.

Prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia despre vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Mai mult ca atât, însuși Văraru R. a declarat că a trecut de semnul de frontieră 1128 care desparte R. Moldova de România, unde înotînd în direcția gâștilor s-a apropiat de malul românesc, aflîndu-se în apă la distanța de aproximativ 3 metri de la mal, adică prin eludarea sau sustragerea de la controlul efectuat la trecerea acesteia a trecut ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova prin înot, peste râul Prut.

În acțiunile inculpatului persistă și latura subiectivă a infracțiunii, care detaliat a fost motivată în decizia instanței de apel, pe care instanța de recurs o susține.

Astfel, argumentele recurentului, precum că Văraru R. nu a comis infracțiunea, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar

nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat.

Colegiul penal lărgit constată că acțiunile lui Văraru R. au fost încadrate juridic corect, iar măsura de pedeapsă s-a stabilit cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana vinovată, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

În consecință, se apreciază că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se impune respingerea recursului declarat de avocata Bodean I. în numele inculpatului ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocata Bodean Ina în numele inculpatului Văraru Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui *Văraru Radu Iachim*, cu menținerea hotărîrii contestate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 23 iunie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Petru Moraru

Nadejda Toma

